వారి వెనక్కాల,వారిద్దరి వెనక్కాల నేనూ - వెళ్లేము. థియేటర్లో అంతా సుబ్బులు కేసి ఎగాదిగా చూడ్డం మొదలెట్టారు. ఎవరో అడిగితే దానిపేరు సుజాత అనీ ప్రఖ్యాత నవలా రచయిత్రి అనీ, అది ఎక్స్ జమీందార్ ఆఫ్ బంకంపేట, మరియు సంచనలచిత్రనిర్మాత రావు భూపతిరావు బహద్దర్ మేనకోడలనీ చెప్పారు. థియేటర్లో డ్రింకులు కొట్టే కుర్రాళ్ళు సుబ్బులుదాకావచ్చి స్టాపయి పోయేవారు.

తరువాత రెస్టోరెంటు కెళ్ళి ఏ.సి. లో లంచ్ కానిచ్చేము. అక్కడో సర్వరు సుజాతకేసి ఎగాదిగాచూస్తూ నిలబడిపోతే మావారు కోప్పడ్డారు. బేక్టు పెవిలియన్... ఇంటికొచ్చాక సుబ్బులు బావురుమని ఏడ్చింది చాప మీద చతికిలబడి - నాకు దాని అవస్థచూస్తే, చెప్పొద్దూ జాలేసింది. వ్హాట్వ్హాట్ వ్హాట్ అంటూ వచ్చారు మావారు. అది ఒంటిమీదున్న ఎరువుసొమ్ము లన్నీ తీసి చాపమీద కుప్పగా పోసి, నేనిచ్చిన పాత డోరియాలచీర కట్టుగుంది. షియీజ్ స్వీట్ సిక్స్టీన్, ఇది జరిగాక వారం రోజులకు ఒన్ఫైన్ మార్నింగ్ సుబ్బులు అనేటువంటి పదహారేళ్ళ పడుచుపిల్ల, షియీజ్ మిస్సింగ్, అనగా కనబడుటలేదు. నేను వాకబు చేశాను అది దట్ స్వీట్ సుబ్బులూ మా వీధిలో సోడాలమ్మేకుర్రాడితో సినిమాహాల్లో, రిక్షాలో, కాకా హోటల్లో కనిపించిందని ఎవరో చెప్పారు. నేను మా వారికీ భోగట్టా చెప్పలేదు. అసలే ఆయన స్క్రూలూజ్గావుంది. సుబ్బులు కోసం, డోరియాలకోసం, మరో ఫెయిర్ లేడీకోసం, మావారు కిటికీ వూచల్ని పట్టుకు చూస్తూ వులికులికి పడుతుంటారు. మనుషుల్ని మనం మార్చలేం కనుక గురూగారూ, చుట్టూవున్న పరిస్థితుల్ని మార్చడానికి ట్రయిచేయడం గుడ్ - బెటర్ - బెస్టు;

ది రెడ్ రోజ్

మధ్యాహ్నం చేసినదోసకాయపప్పు కాని, మామిడికాయ పప్పుకాని అట్టే పెట్టిరాత్రికి వడ్డిస్తే - మా ఎడిటర్ అట్ హోమ్ - "వ్హాట్ సీటా!ఈవెనింగ్ మిడ్నైట్ డాక్ ఎడిషన్స్కి సేంమేటరేనా! పేజీమార్చు" అంటారు చిరాగ్గా. అఫిషియల్ లాంగ్వేజీ ఇంట్లో మాట్లాడే వాళ్ళను చూస్తే "పిటీ" చేయాలనిపిస్తుంది. నాక్కోపవొచ్చి "ఈవాళ హెడ్లైన్సేవిటి చెప్పండి" అని ప్రశ్నిస్తాను. "బెండకాయ వేయించి కొబ్బరి కాయ పచ్చడి చెయ్యి. నిన్నటి మేటరుంటె కిల్చెయ్యి. దాన్ని వాడైకు ఇంకా కొన్ని కాలమ్స్ బ్లాంకుంటే కందిపొడుం, గోంగూర, కే.కె., (కొరివికారం)తో సరిపెట్టు" అంటారు హవుస్ మొగుడు హవుస్వైఫ్ నాతో.

"పప్పుచారు స్టాండింగులో వుందండీ,"

"డామ్ దట్ బ్లడీ పప్పుచారు, పనిమనిషి కిచ్చే సప్లిమెంట్లో తోసెయ్యలేకపోయావా?"

"ఉల్లిపాయలు వేసి చేశానండీ ఘుమఘుమ లాడ్తోంది. దానికి పొయ్యబుద్ధికాలేదు. మరోసారి పొయ్యిమీద పెట్టి దించేస్తే."

"షటప్; మళ్ళీ పొయ్యిమీదెక్కిస్తావ్? సేం మేటర్ రిపీట్ చేస్తే ఎల్లా సయిస్తుందే మై బిలవ్వుడు?"

"అదికాదండీ బిలవ్వుడుగారూ - వేడి అన్నంలో చల్లటిపప్పుచారు పోసుకుని కమ్మని అప్పళమ్స్ ఆర్ వడియాలు నంచుకు తింటే పోనీ చల్లమిరపకాయలు."

"హ్హో నా మూడ్ స్పాయిల్ చేస్తున్నావే సిల్లీ బ్రూట్" అలా సాగుతుంది మా సంభాషణ. ఏ గూటి చిలక ఆ గూటిపలుకు, ఇలా ఉద్యోగ వాతావరణాన్ని ఇంట్లో దింపేయడం. ఆ భాషా ఆ అలవాట్లూ యథారాజా తథాప్రజా అన్నట్లు, కేట్సులాగ డాగ్సులాగ మనవంతా ఇమిటేట్ చేయడం; ఆ ముక్కలే పిల్లలుకూడా నోటకరుచుకోడం తల్చుకుంటే నాకు సిల్లీగా వున్నప్పటికీ, లైఫ్‌లో తప్పడంలేదు. మనం పీల్చే గాలీ, తాగేనీరూ, తినే అన్నమూ, వుండే కొంపా, నాలుగ్గోడలూ, ఈ వృత్తి వాసనతో బోరు కొట్టేస్తుంటాయి. ఈ ప్రొఫెషనల్ స్మెల్ కొట్టకుండా ఏ కొంపా వుండదేమో; ఈ రోజుల్లో నాలుగురాళ్ళు ఇంట్లోకి తెచ్చి పడేసే మగాడి, లేక మొగలిపువ్వులాంటి మొగుడి ఉద్యోగం వాసనకొట్టని "స్వీట్ హోమ్" ఏ దేశమేగినా ఎందు కాలిడినా వుండదు. దగ్గరకొస్తే మొగుళ్ళ ఉద్యోగం వాసనకొట్టే ఆడవాళ్ళంటే నాకసహ్యం. మొగుళ్ళకు కార్బన్ కాపీలు తీసియిచ్చే డూప్లికేటింగ్ మెషీన్లయిపోయారు ఈ ఆడాళ్ళు. మొగుళ్ళు ఒరిజినల్ కాపీలా తళతళలాడ్తూంటే కార్బన్ కాపీల్లా అలుముకు పులుముకుపోయివుంటారు దీజ్ లేడీస్. అఫ్ కోర్స్ కొంతమంది మగాళ్ళే కార్బన్ కాపీల్లా ఐదో ఇంప్రషన్లా గుంటారనుకోండి. అది వేరే సంగతి.

నాటకాలవాళ్ళ కొంపల్లో రిహార్సిల్సూ, థర్డ్ సీనూ, ఫస్టుసీనూ క్లయిమాక్సు కంపూ, జర్నలిస్టు యింట్లో, గోడల్నిండా ఎనిమిదికాలాలూ ఆఫ్‌పేజీ ఫుల్ పేజీ ప్రకటనలూ, బిజినెస్ మాగ్నెట్ హవుస్లో సోఫాలూ డబల్‌బెడ్సూ పరుపులూ, దుప్పట్ల నిండా ఆస్తి అప్పుల పట్టీల మరకలూ, ట్రయల్ బాలెన్సూ, ప్రాఫిట్ అండ్ లాస్ స్టేట్ మెంట్లు, డాక్టర్ల బంగళాలో, మందుల పేర్లూ, ఆపరేషన్లూ, ఇంపేషంట్ల జబ్బుల పేర్లూ, రైల్వే వాడి క్వార్టర్సులో, పెళ్ళీడు ఆడపిల్లల నోట్లోకూడా రైల్వే వర్కింగ్ టైం టేబిలు - అప్ ట్రెయిన్స్, డవున్ ట్రయిన్స్ నంబర్లూ, రన్నింగు టైం లేట్సు, లాసులూ మేకప్పులూ - ప్రెస్సువాళ్ళ పెంకుటిళ్ళలో ఆఫ్‌బాడీలు ఫుల్‌బాడీలు, బ్లాకులు, స్టిక్కులూ, మవుంట్లూ, గాలీలు, పాయింట్లూ టైపులూ గోల, సినిమావారి స్వీట్ స్వీట్ హోమ్స్‌లో బ్లాక్‌మనీ, హీరోయిన్ల నడుముచుట్టు కొల్తలూ, బంగారపు మొనగాళ్ళ మనసులూ - గుడిసెల్లో కొట్టుకోడాలు - తిట్టుకోడాలూ, కేకలు, అరుపులు, ఏడుపులు, నవ్వులూ, సూర్యచంద్రులూ, నక్షత్రాలూ, వానా, వరదా, ఎండా - వానా, చీకటి - వెన్నెలా, భయము, బ్రతుకూ, కడగండ్లూ కన్నీళ్ళు, గుమస్తాగాడి అర్ధకొంపలో, రాని ఇంక్రిమెంట్లూ. పలకని లాటరీటిక్కెట్లు, ఆఫీసర్ల మేలిరకం చిరునవ్వులవెన్నెల రత్నాలు కురియు క్యాలండర్లూ, ఆరిపోయిన బొగ్గులకుంపటి,

ఆరిపోతూ కుంపటిలా అప్పుడప్పుడు కిరసనాయిలు పోస్తే భగ్గుమనే ఆడదీ, వేస్ట్ న్యూస్ పేపరూ, వెలిసిపోయిన ఆశయాలు, పాల డబ్బాలు - పళ్ళూడిన దువ్వెనా, పళ్ళురాలిపోయి కళ్ళు కనపడని ముసలమ్మా, కాళ్ళకడ్డంపడే పిల్లలూ, పుష్కరం చుట్టాలూ, పుష్కరం గడిచినా తీరని అప్పులూ ఇవే మన బ్రతుకులు... అవే అవే అతుకులు... ఆ మెతుకుల కోసవే ఈ గతుకుల బాటవెంబడి ప్రయాణం...

మైగాడ్! ఈ విశ్వరూపంలో, బలాబలాలు, కుస్తీపట్లు, టగాఫ్ వార్లు.... ఎవరిగొడవవారిదే. నీనెత్తిమీద పిడుగుపడితే, నడవటానికి శక్తిలేక బస్సులో సీటులేక, రైలు మిస్సయిపోతే - నువ్వు పెళ్ళాడదల్చుకున్నది నీకు డొక్కలో కిక్కిస్తే - నువ్వెక్కిన రిక్షా బోల్తాకొట్టి నీకు చెయ్యో కాలో విరిగితే, నీ వుద్యోగం వూడిపోతే, నీ పడవలోకి నీళ్లొస్తే, నీ పక్కలోకి పామొస్తే... వాట్ కెన్యూ డూ - బట్ - టేకిట్ ఈజీ మై గుడ్‌బోయ్ ఆర్ గర్ల్ ఆర్ లేడీ... దిసీజ్ లైఫ్ అవర్ లైఫ్ ఈజ్ లైక్ దట్.

ఈ ప్రపంచం ఒకోరికి ఒకోలాగ, తలొకరికి తలకోలాగ ఎందుక్కనపడ్తోంది? నీరూ నిప్పూ గాలి, వెల్తురూ, ఎండా-వానా, చీకటి వెలుగూ, ఏడుపూ - సంతోషం అందరికీ ఒకలా ఎందుకుండవు? రిక్షా వాడు తడుస్తూ ఎందుకు సైకిలు త్రొక్కాలి? రిక్షాలో వాడు తడవకుండా ఎందుకు కూర్చోవాలి? లాభనష్టాలంటే ఏవిటి? తనకు నష్టం లోకానికి లాభం కావచ్చు. తనకులాభం లోకానికి నష్టంకావచ్చు. ఈ తనకు లాభం గాళ్ళని తన్నరే (వీళ్ళది ఈ సొంతలాభం గాళ్ళది ఫ్రీ ఎంటర్ ప్రయిజట. అది సృష్ట్యా దినుంచీ వస్తోందట. ఫ్రీ అంటే అర్థం దోచుకోడానికి ఫ్రీ.) ఈ "ఫ్రీ" ఎంటర్ ప్రయిజుగాళ్ళు దౌర్భాగ్యులకి గార్డియన్సని దిగ్రేట్ గాంధీ చెప్పారు. "ఫ్రీ" ఎంటర్ ప్రయిజుగాళ్ళను దోచుకోన్విడం. వాళ్ళు పెట్టింది తిని భక్తిగా "సబుకో సన్మతి దే భగవాన్" అని రాంభజనచేయడం, అహింస దౌర్భాగ్యులు తిరగబడితే హింస, లాభాలను పోగుచేసుకోనివ్వడం, మార్వాడీలను, సేఠ్‌లను లావుపెరగనివ్వడం ప్రజాస్వామ్యం వాళ్ళు కుక్కలకు రొట్టిముక్కలా యింతపడేస్తే ధర్మంగా తిని, వాళ్ళ కోసం చెమటలు కార్చి, ఆ చెమటంతా వంద రూపాయలనోట్ల కట్టలయి బ్యాంకుల్లో మూల్గుతుంటే "ఇదేవిటీ అన్యాయం" అంటే అరాచకం; అరాచకాన్ని తుపాకీల్తో అణచాల్సిందేకదా; తుపాకీ గుండుతగిల్తే మనిషి ధామ్మనిచస్తాడు. నెత్తురొలుకుతుంది. ఆ భూమ్మీద అలా ఒలికిన నెత్తురు పీల్చుకుని "ఎర్ర గులాబీలు" పూస్తాయి. అటువంటి రెడ్‌రోజ్‌ని తాకడానికి దమ్ముండాలి. అదికోట్ బటన్‌కి పెట్టుకుని తిరిగిన హీరోకి లోపల గుండె ఎంతలా వుడికిపోయి వుండాలోకదా; దౌర్భాగ్యులకి తానేమీచేయలేకపోయాననేచింత రెడ్‌రోజ్ పెట్టుకున్న ఆ మహాత్ముని వారసుణ్ని జీవితాంతం ముల్లులా పొడిచేవుంటుంది. తరవాత్తరవాతొచ్చి మనపీకలమీద కత్తిలా కూర్చున్న వాళ్ళ రాజ్యంలో "పీపుల్సుగతి" హుకేర్స్ ఫరిట్? అహింసామూర్తుల రాజ్యం రావలసిందిపోయి, అహింసామూర్ఖుల రాజ్యంలో పడ్డాం.

హౌ ఫూలిష్ ఇటీజ్ ఫర్‌మి? మా అహింసా మూర్ఖులు పడక కుర్చీలో పడుకుని గుర్రెట్టి నిద్రపోతున్నారు. లేపనా వద్దా? పప్పులుసు స్లాండింగులో అలావుండిపోతుంటే? బైదిబై లేపెదనుగాక; బిలవ్వుడు గారు బిలవ్వుడుగారూ లేచి కంచంమీదకు కలబడండి. దిఅప్పళమ్స్ చల్లమిరపకాయలు ఎట్‌సెట్రా ఆర్ రడీ మిష్టర్;

ఎంకి బాటిలూ - ఇంకు పాటలూ

ఏవిటి నా ఆలోచనా రాణీ - ఉల్లిపాయలు నలుస్తూ కంటనీరు కారుస్తూ హోట్‌హోమ్‌లో దొంగలా కూర్చున్నావ్ అన్నారు. మావంటింటి మొనగారు(డుకాదు) సరదా కంటె అన్నారుకాని డోంట్ రిపీటిట్ - మీరు ఇంటలెక్చువల్ ఐతే కావచ్చు... ఐడోంట్ కేర్ - నేను వంట లెక్చుయల్ని: నా పనిమనిషి అచ్చమ్మ అంట లెక్చుయల్; దాన్నీ నన్నూ ఏవీ అనడానికి వీల్లేదు. అదిసరేకాని, ఇంకు బాటిలు పట్టుకొచ్చారా అన్నా. స్టాండపాన్ది బెంచి - మీ పొయెట్సుకి పొటాటో చిప్సు పెడితే తింటారుగాని అస్సల్పని చెప్పకూడదు. కొరివితో హెడ్ గోక్కున్నట్లే -

హవున్సార్; నాకో దవుటుంది... ఎంకిపాటలు మీ మగాళ్లే ఎందుకు ఎక్కువగాపాడ్డం, లైక్‌చెయ్యడం? అస్తమానూ అష్టపద్స్. తరంగమ్స్, త్యాగరాజ కీర్తన్స్ ఇన్నోటి పాడతారుకాని మా వంట లెక్చుయల్స్ ఈ ఎంకిపాటలెందుకు పాడరు? మంగళహారతులు రాసుకుంటారు కాని, మోడ్రన్ పొయిట్రీ ఎందుకు చదవరు? మా ఆడాళ్ళు ఇంటలెక్చుయల్లీ పూర్ క్రీచర్స్ ....అంటే చిలుకలు పిచికలు హంసలూ నెమిళ్ళూ పావురాలూ... ఆడాళ్ళు వంట లెక్చుయల్సైతే కాపరాలు తిన్నగా చేయజాలరు. మరేంలేదు - పెంపుడుజంతువులకు తిరగబడే స్వభావం పోతుంది. పతివ్రతలు మంచివంట లెక్చుయల్స్‌కాని ఇంట లెక్చుయల్స్ కారు.

ఆడవాళ్ళు ఇంటలెక్చుయల్స్ ఐతే పడకటింటి సౌభాగ్యం చెడిపోతుంది. బెడ్‌రూం లైట్ వెలుగదు. అలాటి హైక్లాస్‌లేడీతో కాపురం పడకగదిలో పెట్రోమాక్సులైటు పెట్టుగున్నట్లుంటుంది. అనుకూలవతి యైనభార్య అనగా - బాగా మచ్చికచేసిన మగువ అని అర్థం. మన దేశంలో మొగుడు చచ్చిన ఆడాళ్ళే మతంమీద, దేవుళ్ళమీద, ఆచారాల మీద అథార్టీలు - వీళ్ళ ధాటికి కొత్తకోడళ్ళు కుర్రదంపతులూ తట్టుకోలేక ఓల్డు ఈజ్ గోల్డు అని దాసోహమంటారు. వంశ ప్రతిష్ఠ, గౌరవం, కులం, డబ్బు, హోదా, అన్నీ వుండాలి. కుర్రాళ్ళకి ఏది మంచి ఏది సుఖం అది వీరికక్కర్లేదు. కట్నాలూ లాంఛనాలూ జరపవలసినవన్నీ జరిపితేనే కాని పిల్లదాని కొంగుగాలి తగలనివ్వరు పిల్లాడికి.

తెలుగుయువకుల రసజ్ఞతా దారిద్ర్యానికి కట్నాలిచ్చుకోలేక ఎదిగి పెళ్ళికాకుండా కూర్చున్న ఆడపిల్లల సహస్రనామాలే సాక్షి. (విత్ అపాలజీస్ టు చాసో). అంతేకాని హోటళ్లలో లాడ్జింగు